údaj zboží toho. Ve vyjádření podaném proti pozastavení sporné známky nenamítala st-lka ničeho proti názoru žal. úřadu, že slovo »broadcast« výlučně známku tvořící jest pojmenováním chráněného zboží a tudíž nedistinktivní podle § 1 známk. zák., nýbrž obracela se toliko proti tomu, že žal. úřad považuje toto slovo za popisné s hlediska § 1 známk. novely, namítajíc, že slovo »broadcast« jest označením fantasijním. Ve stížnosti proti nař. rozhodnutí, jež setrvalo na původních pochybnostech pojatých o registrační způsobilosti slova »broadcast« s hlediska jak § 1 známk. zák., tak i podle § 1 známk. novely, obrací se stížnost toliko proti názoru žal. úřadu, že registraci známky stojí v cestě § 1 známk. zák., uvádějíc, že slovo »broadcast«, byvši užito jako známka pro radiové přístroje a jejich součástky, nemůže býti označeno jako nedistinktivní podle cit. normy, ježto není označením druhovým. Proti zjištění žal. úřadu však, že slovo toto jest — ježto obsahuje i údaj účelový — vyloučeno z registrace i také jako popisné podle § 1 známk. novely, st-lka nebrojí, ba opouštějíc dokonce své stanovisko zaujaté ve svém vyjádření — že totiž slovo »broadcast« jest pojmenováním fantasijním — dopouští výslovně, že může pro svoji zrakovou a sluchovou podobu se slovem »broadcasting« býti pojímáno jako slovo značící působení určitého druhu zboží.

Nss nemá proto podkladu, aby přezkoumával skutkové zjištění žal. úřadu, že slovo »broadcast« jest údajem podle § 1 známk. novely popisným a že jest proto ze zápisu jako známka vyloučeno. Ježto však zjištění toto samo o sobě již dostačí pro výmaz známky podle § 21 lit. d) známk. zák., musil nss stížnost již proto zamítnouti, aniž měl za potřebné zkoumati ještě správnost dalšího skutkového důvodu, o který žal. úřad své rozhodnutí opřel a které jedině stížnost potírá, že totiž slovo »broadcast«, byvše užito jako známka ochranná pro zboží, o které jde, je i nedistinktivní podle § 1 známk. zák.

Č. 7971.

Poplatky dovozní a vývozní: Min. obch. nemůže předpisovati dodatečně vyšší poplatek dovozní z důvodu, že původně byl poplatek vyměřen podle nesprávné sazby.

(Nález ze dne 23. května 1929 č. 10.189.)

Prejudikatura: Boh. A 5317/26, opačně Boh. A 4398/25.

Věc: Antonín R. v K. (adv. Dr. Oskar Taussig z Prahy) proti ministerstvu obchodu o poplatek za dovozní povolení.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Dne 21. června 1924 udělilo min. obchodu st-li povolení na dovoz 6.000 kg postříbřeného kovového zboží. Za toto povolení byl na základě zák. č. 418/20 vyměřen poplatek 355 Kč, který st-l při vydání povolení zaplatil.

Nař. rozhodnutím sdělilo min. obch. st-li, že poplatek ten byl použitím nesprávné sazby, t. j. ½% z ceny zboží místo 5%, vyměřen chybně a měl býti správně předepsán penízem 3.550 Kč. St-l byl současně vyzván, aby rozdíl 3.195 Kč zaplatil.

Stížnost na toto rozhodnutí podanou a popírající oprávnění žal. úřadu předepisovati dodatečně poplatky za vývozní a dovozní povolení z důvodu, že při vydání povolení bylo pro vyměření poplatku použito nesprávné sazby, shledal nss důvodnou, řídě se úvahami, které v souhlase s usnesením svého odborného plena ze 14. prosince 1925 podrobně rozvedl v nál. Boh. A 5317/26 a jimiž, přihlížeje jednak k právní povaze výnosů, jimiž sazby poplatků za vývozní a dovozní povolení jsou upravovány, jednak k tomu, že není positivního předpisu, jenž by úřad zmocňoval, aby vyšší poplatky předpisoval dodatkem, když při původním vyměření použil nesprávně nižší sazby, dospěl k právnímu názoru, že úřad k takovémuto pozdějšímu požadování poplatků původně podle nižší sazby předepsaných oprávněn není.

Nař. rozhodnutí, zakládajíc se na opačném právním názoru, bylo proto zrušiti dle § 7 zák. o ss s podotknutím, že nss od názoru, projeveného v nál. Boh. A 4398/25, jehož se jak st-l ve své stížnosti, tak žal. úřad v odv. spise dovolává, na základě shora zmíněného usnesení odborného plena v cit. nál. Boh. A 5317/26 upustil, a trvá i v daném případě na právních názorech v tomto pozdějším náleze projevených.

Č. 7972.

Zaměstnanci veřejní: I. * Při komisionelních úkonech přísluší »příjezdné« ke každé stanici dráhy bez ohledu na to, jak jest stanice ta dopravně-technicky vypravena (tedy i k zastávkám). — II. Příjezdné přísluší za okolností i k zastávce pouliční dráhy.

(Nález ze dne 24. května 1929 č. 3588.)

Věc: Václav H. a Dr. Josef C. v B. proti ministerstvu spravedlnosti (odb. r. Kar. Geissler) o příjezdné k stanovišti elektrických drah.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: Proti likvidačnímu nálezu presidia vrch. zem. soudu v Brně ze 7. ledna 1926, jímž st-lům nebyl při určitých komisích přiznán nárok na příjezdné ke stanovištím pouliční dráhy, B.-B., slez. zem. drah a místní elektr. dráhy M.-K. mimo stanici E-ova jáma, podali tito rozklad resp. stížnost k min. sprav. Nař. rozhodnutím zamítlo min. sprav. tuto stížnost s poukazem na výnos z 12. března 1923 a bod V. výn. z 22. června 1920. — — — —

O stížnosti uvážil nss toto:

Žal. úřad zamítl nárok na přiznání tak zvaného příjezdného, st-li všeobecně uplatněný, a to jedině z důvodu, že jednak ke stanovištím pouličních drah příjezdné vůbec nepřísluší, jednak že ostatní elektr.